

1. Waar is het recht?!

Het is nu alweer een paar jaar rustig, gelukkig. Maar zo rond 2004 is er drie keer achter elkaar ingebroken in het kantoortje van de Evangelische Alliantie in Driebergen. De EA is een koepelorganisatie van kerken en christelijke organisaties. Drie keer werd alle apparatuur weggehaald, nieuwe computers, noem maar op. De politie wilde niet komen, geen sporenonderzoek doen. Dat had geen prioriteit, zeiden ze. Vervolgens zijn de medewerkers van de EA 's nachts zelf op de loer gaan liggen met een videocamera. En weer kwam er een busje aanrijden. En weer deden mensen een poging tot inbraak. Toen kwamen die medewerkers te voorschijn en de dieven gingen ervandoor. Met de video-opnamen gingen ze naar de politie toe, maar die zei: 'We kunnen hier niks mee, want het zijn niet onze eigen opnamen.' Eén van de mensen van de EA zag vervolgens het busje rijden, in Driebergen. Hij reed er achteraan, en wist dus precies het huis, waar alle gestolen spullen moesten liggen. Maar de politie wilde geen huiszoeking doen, dat was tegen de regels. Om gék van te worden!

'Ja, mijnheer,' zeiden die agenten, 'wij vinden dat zelf ook heel frustrerend, maar we zijn aan regels gebonden, we kunnen niets voor u doen, als alleen uw aangifte noteren.' Waar is het récht?!

En toch is dit hele verhaal nog maar kínderspel vergeleken met de situatie van die weduwe in de gelijkenis van Jezus. Weduwe zijn, je man verloren hebben, dat is op zichzelf al afschuwelijk. Maar in die tijd, in die cultuur, was het afschuwelijk in het kwadraat. Want je stond als weduwe letterlijk met lege handen. Zonder opleiding, zonder werk, zonder geld, zonder bezit, zonder macht, zonder énjige status. Als je geen zoon had die voor je zorgde, of een broer of zo, dan kwam je op straat, dan had je niks meer. En de weduwe in dit verhaal heeft dan ook nog eens een vijand, een tegenpartij. Iemand die haar onrecht aandoet. Misschien wordt ze door hem geïntimideerd. Of bedreigd. Of hij houdt geld achter dat bestemd was voor hulp aan haar, of wat nog van haar man was. Een vijand. En die vijand is machtiger. Die vijand wint!

2. Eén uitweg

Wat kan die weduwe doen? Ze heeft maar één uitweg, dat is: naar de plaatselijke rechter stappen. Maar tot overmaat van ramp is die plaatselijke rechter ook nog eens een onmens. Een grote egoïst, die zich van geen mens wat aantrekt, aan God noch gebod doet en puur en alleen zijn eigenbelang nastreeft.

Je zou zeggen: het is volkomen zinloos om naar die rechter te gaan. Die weduwe heeft niks te bieden, geen steekpenningen, geen kostbare cadeautjes. Dus die rechter zal zich niets van haar aantrekken.

En toch: in het verhaal dat Jezus vertelt, doet die vrouw dat wél. Ze gaat wél naar die rechter. Waarom? Omdat ze geen andere keus heeft! Hij is de énjige die iets voor haar kan doen. En ze heeft twee pijlen op haar boog. De eerste pijl is de waarheid, het recht. Ze heeft gelijk! En dat weet ze. Als die rechter eerlijk is, dan móét hij haar gelijk geven. En de tweede pijl die ze op haar boog heeft, dat is haar vasthoudendheid. Ze is een volhouder.

En wat blijkt? Met die twee pijlen op haar boog, het recht en haar volharding, bereikt ze haar doel. De rechter denkt: 'Wat een vreselijk mens is dat! Straks slaat ze me nog een blauw oog!' En puur uit zelfbescherming zegt hij: 'Oké dan,

ik zal rechtspreken en zorgen dat je rechtvaardig behandeld wordt.'

3. Bidden is géén magie!

En nu moeten we even heel zorgvuldig te werk gaan. Want als we deze gelijkenis oppervlakkig lezen en zomaar gaan toepassen, dan kunnen daar grote ongelukken van komen. Dan kun je denken: 'Nou ja, die weduwe, dat zijn wij. En

die rechter, dat is God. Eigenlijk wil God ons niet geven wat wij graag willen hebben. Maar als we nou maar blijven zeuren in ons gebed, dan zal Hij uiteindelijk toch wel geven wat we willen hebben.' U voelt natuurlijk wel aan: dat is niet de bedoeling.

En tóch moeten we hier even bij stilstaan. Bij deze uitleg, die natuurlijk niet klopt. Want onbewust kan in je gedachten God de trekken aannemen van die onrechtvaardige rechter. Iemand die willekeurig is. Iemand die niet snel iets geeft, iemand die eigenlijk niet wil geven. God bij wie je van alles en nog wat moet doen, om wat van Hem gedaan te krijgen. En als het linksom niet lukt, dan rechtsom. Op zoek naar de gouden sleutel in het gebed. 'Hoe kan ik nou zó bidden dat God het gaat verhoren?' Ik hoorde eens iemand zeggen, in een lezing: 'Je moet, als je bidt, je al helemaal voor ogen halen dat je gebed verhoord is. Dat moet je al helemaal visualiseren. Dat is het goede gebed!' Maar als we zó bezig zijn, dan is dat geen gebed meer, dat is magie! Magie dat wil zeggen: 'Hoe kan ik de goden zó manipuleren, dat ze doen wat ik wil?' En daar heb je dan trucjes voor.

4. Geloof is: God vertrouwen

God is niet zoals die onrechtvaardige rechter, die eigenlijk totaal geen zin heeft om die weduwe haar recht te geven. De HERE is geen God, die krampachtig alles vasthoudt en pas een gebed verhoort als je goede trucjes hebt toegepast. De HERE is volstrekt anders! En dat is exact wat Jezus zegt. We hebben het gelezen, in vers 6 tot 8: 'En de Here Jezus zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt. Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten? Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen.' Jezus zegt: 'Als zo'n verdorven figuur als zo'n rechter nu uiteindelijk er al niet meer omheen kan om recht te doen, zou jullie hemelse Vader, die zóveel van jullie houdt, jullie dan met lege handen laten staan?' 'Hij heeft jullie "uitverkoren"' zegt Jezus. Dat betekent dat je kostbaar bent voor Hem. Dat Hij zegt: 'Ik kies jou, om door jou heen te werken. Ik kies je uit om in Mijn dienst te staan in deze wereld. Ik wil jou inschakelen om tot een zegen te zijn voor anderen.'

'Als die onrechtvaardige rechter die weduwe al helpt, zal God Zijn hart dan niet openen voor Zijn eigen uitverkoren kinderen, die dag en nacht tot Hem roepen?' zegt Jezus. Dus wat doet Jezus hier? Hij voedt ons vertrouwen. Hij versterkt onze verwachting van God. 'Wees ervan overtuigd: God zál recht doen!' We hebben gezongen uit die prachtige Psalm 42: 'O mijn ziel, wat buigt g' u neder? Waartoe zijt g' in mij ontrust? Voed het oud vertrouwen

weder, zoek in 's Hoogsten lof uw lust. Menigwerf heeft Hij uw druk doen veranderen in geluk. Hoop op Hem, sla 't oog naar boven. Ik zal God, mijn God, nog loven.'

Waar het dus om gaat in dit gedeelte, dat is vertrouwen op God. Dat is geloof, dat Hij goed is, dat Hij je hoort, dat Hij van je houdt, dat Hij je welgezend is, en dat Hij je récht zal doen. Als je dat gelooft, dan heeft het zin om te bidden, en dan zul je ook blijven bidden. dat is de reden dat Jezus deze gelijkenis vertelt. Vers 1: 'Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen.'

Waarom zou je verslappen in je gebed? Nou je verslapt in je gebed als je niks meer verwacht van God. Als je denkt: 'Het is toch zinloos om te bidden.' En als je dat denkt, dan is je vertrouwen weg. Dan is je geloof weg. Jezus moedigt ons aan om te blijven vertrouwen op God, 'want', zegt Hij, 'als die rechter al recht zal doen, hóéveel te meer zal je hemelse Vader je dan recht verschaffen.'

5. Wie blijft vertrouwen, blijft bidden!

En nu komt het erop aan dat je blijft leven vanuit dat vertrouwen op God. Ik zal daar een voorbeeld van geven. Carey Hauri werkte voor de zendingsorganisatie Operatie Mobilisatie in Hongarije. Ze komt zelf uit Australië en heeft daar momenteel een praktijk als personal coach. In Hongarije is ze een keer 's nachts, terwijl ze buiten liep, overvallen en neergestoken met een mes in haar rug. Ze werd naar het ziekenhuis gebracht, en daar werd de wond gehecht. Wat bleek? In die periode droeg ze een korset, vanwege rugproblemen, en dat had haar gered, als een kogelvrij vest. En nu lees ik u een paar stukjes voor uit haar verslag.

"Je hebt geluk gehad," zei de neuroloog. "Wat meer naar rechts of naar links en het mes had een slagader geraakt of je long doorboord."

"Het was geen kwestie van geluk," zei ik tegen hem. "God heeft me beschermd."

De dokter dacht even na. "Dat begrijp ik niet. Als God je beschermd, hoe komt het dan dat Hij er niet voor gezorgd heeft dat je niet neergestoken werd? Hij heeft niet zo best op je gelet, vind je niet?"

Ik moest daar even over nadenken. "Toch heeft God me beschermd," zei ik tegen de dokter. "Ik begrijp niet waarom dit gebeurd is, maar het had veel slechter kunnen aflopen." Terwijl ik op bed lag, moest ik aan het gesprek met de arts denken. "Ik snap er helemaal niets van, Heer. U heeft ervoor gezorgd dat het korset mijn leven spaarde, maar waarom heeft U dit toegelaten? Waarom heeft U die man niet tegengehouden? Houdt U wel van mij?"

Naarmate ik er langer over nadacht, besepte ik dat ik voor twee keuzes stond. Ik kon God nalatigheid verwijten, ik vond dat ik het recht had boos op Hem te zijn, maar wanneer ik dat zou doen zou ik bitter worden en mijn relatie met Hem op het spel zetten. De andere keuze was eenvoudigweg accepteren wat er gebeurd was en vertrouwen dat God dit toegelaten had zonder dat ik zou begrijpen wat Zijn bedoeling van dit alles was. Mijn geloof werd behoorlijk op de proef gesteld. Ik vroeg me af of het sterk genoeg zou zijn om de test te kunnen doorstaan. Het geloof zou geen waarde hebben als het alleen in gunstige omstandigheden zou werken. Ik wist dat er niets anders op zat dan op God te blijven vertrouwen. Ik had meerdere moeilijke momenten meegemaakt en God had me nooit in de steek gelaten. Hoe kon ik Hem dan nu vaarwel zeggen?

Meer dan ooit had ik Hem nodig. Een leven zonder Hem zou ondraaglijk zijn. Tot de dag van vandaag begrijp ik nog steeds niet waarom God dit toeliet en zal het waarschijnlijk ook nooit begrijpen. Toch is dat niet het belangrijkste voor mij. Wel weet ik dat mijn geloof getest werd en de beproeving doorstaan heeft. God heeft me niet laten vallen.'

Als mens sta je voor de keuze. Je kunt God zien als je vijand, tegenover je. Dan kun je altijd genoeg redenen verzinnen om Hem verwijten te maken. Daar hoeft je helemaal geen moeite voor te doen. Maar bidden heeft dan geen zin meer. Zelfs al doe je het nog een poosje, je zult altijd teleurgesteld raken en ermee stoppen.

Maar je kunt God ook leren kennen als je Bondgenoot. Degene die in Jezus Christus naar je toe gekomen is om je te redden. En als je daaraan vasthoudt, al is het tegen de klippen van je twijfel op, dan blijf je bidden! Dan houd je vol! Want je weet: 'Hij heeft toch álles voor me overgehad, in Jezus? Hij kan me niet laten vallen, Ik weet het zéker dat Hij trouw zal blijven.'

God blijven vertrouwen, dat is een keuze, gemeente! Zoals de dichter van Psalm 42 zichzelf aanpakt, zichzelf onder handen neemt, en zegt: 'Ziel! Voedt het oud vertrouwen weder! Hoop op God!'

6. God zál je recht doen!

Als je zo blijft uitkijken naar God, als je blijft bidden, volhardend bidden, dan zúl je het merken, dat Hij je recht doet! Lukas 18: 8: 'Ik zeg u,' zegt Jezus, 'dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen.' Let u wel op wat Jezus zegt? 'Recht verschaffen.' Dat is wat anders dan al onze wensen inwilligen.

Wat is de belofte van Jezus hier? Als u bidt, als jij bidt, dan zal God u, en jou récht doen. Recht verschaffen. En toen ik daarover zat na te denken, toen dacht ik: 'Wat ben ik dáár eigenlijk blij om!' Als mens ben je toch véél meer gezegend met een God die jou recht doet, dan met een God die al jouw wensen inwilligt! Ik bid vanuit mijn menselijke, beperkte perspectief. God overziet alles! Wat een wonder, als Hij mij recht wil doen! Als wij bidden, vanavond, voor alle noden in de wereld, voor mensen om ons heen, als we bidden voor deze wereld, om een goede oogst, om zegen op het werk, dan zegt God niet: 'Ik ga nu alles doen wat jullie gevraagd hebben. Maar Hij zegt: Ik heb jullie horen bidden, in de Biddagdienst. En Ik zal jullie recht doen! Ik zal recht doen aan jullie gebeden. Ik zal recht doen aan wie jullie zijn.'

Vindt u dat niet een geweldige belofte? Met zo'n God heeft het zin om te blijven bidden! Met zo'n God loop je niet tegen een muur aan, zoals bij de politie in Driebergen die ook niks mag doen, en zoals eerst ook bij die onrechtvaardige rechter. Nee, je loopt niet tegen een muur aan, met die God spring je over een muur heen! En de Here Jezus verlangt ernaar, dat we dát geloof vasthouden, gemeente! Dat vertrouwen, dat God niet tegenover ons staat, maar náást ons! Het vertrouwen dat Hij ons recht zal doen. Dat geloof, dat vertrouwen, dat is bepaald niet vanzelfsprekend. Het is soms knokken om het vast te houden. De Here Jezus zegt: 'Als de Zoon des mensen terugkomt op aarde, zal Hij het dan nog vinden, dat geloof?' Dat is een open vraag. Maar Jezus Zélf voedt het! Hij voedt het vertrouwen. Hij voedt onsgeloof. Bid maar! God zál je recht doen!
Amen.